

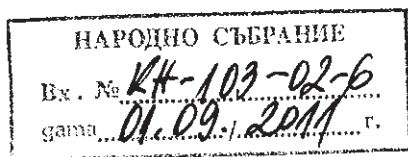

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ

1000 София, ул. "Шести септември", № 29

Рег. № J-24301, екз. № 1

26.08 2011 г.

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
КОМИСИЯТА ПО
ОБРАЗОВАНИЕТО,
НАУКАТА И ВЪПРОСИТЕ
НА ДЕЦАТА, МЛАДЕЖТА
И СПОРТА -
41во НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Г-Н ОГНЯН СТОИЧКОВ
На № КН-153-09-87/08.08.2011 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН СТОИЧКОВ,

По изпратените за съгласуване проекти на Закон за българския език № 154-01-78/18.07.2011 г. и № 154-01-89/04.08.2011 г., Министерството на вътрешните работи изразява следното становище:

Сред основополагащите начала на Конституцията на Република България (КРБ) в чл. 3 е определянето на българския език за официален език на републиката. Изучаването и ползването му е право и задължение за българските граждани - чл. 36, ал. 1 от КРБ. На конституционно ниво е защитено и правото на гражданите, за които българският език не е майчин, да изучават и ползват своя език, наред със задължителното изучаване на българския език.

Конституцията предоставя на законодателя правото да определи случаите, в които се използва само български език. Това свое право законодателят е упражнил в разпоредбите на редица специални закони при отчитане на спецификата на предмета на правно регулиране в различните области: Закон за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление, Закон за вероизповеданията - чл. 11, ал. 1 („взаимоотношенията на религиозните институции с държавата се осъществяват на официалния български език“), Закон за развитието на академичния състав в Република България - чл. 14, ал. 2, Закон за международните договори - чл. 7 ал. 1 и 2 („... когато като основа за водене на преговори се предлага проект на международен договор, изготвен от друга държава или от международна организация, вносителят представя освен оригиналния текст на чужд език и превод на проекта на български език“), Закон за екстрадицията и европейската заповед за арест - чл. 15, ал. 3, Закон за нормативните актове - чл. 9, ал. 1 и 2, Закон за адвокатурата - чл. 19а, ал. 2

(„Чуждестранният адвокат, оказващ съдействие и защита по определен случай, вписан в адвокатска колегия, упражнява действия по представителство на доверителите и подзащитните и защита на правата и законните им интереси пред органите на съдебната власт, административните органи и служби на български език.”), Закон за радиото и телевизията - чл. 12, Закон за отбраната и въоръжените сили на Република България - чл. 140, ал. 1 („При изпълнение на военната служба се използва само български език”), Закон за българското гражданство - чл. 12, т. 5 („Лице, което не е български гражданин, може да придобие българско гражданство, ако към датата на подаване на молбата за натурализация владее български език, което се установява по ред, определен с наредба на министъра на образованието, младежта и науката”), Закон за народната просвета - чл. 8, ал. 1 и 2 („В детските градини, училищата и обслужващите звена официалният език е българският. Училищното обучение осигурява условия за усвояването на книжовния български език. Учениците, за които българският език не е майчин, освен задължителното изучаване на български език имат право да изучават своя майчин език в общинските училища при защита и контрол от страна на държавата”), Закон за съдебната власт - чл. 13 („Производствата пред органите на съдебната власт се водят на български език”), Закон за българите, живеещи извън Република България - чл. 11 („Българите, живеещи извън Република България, получават помощ от български институции и организации чрез преподаватели, учебни пособия, материални средства или по друг подходящ начин за обучение на български език, за изучаване на българска литература, история, география и други дисциплини съгласно нормите на международното право, местното законодателство и двустранни спогодби и договорености”) и други специални закони.

Анализът на действащата уредба показва, че както на ниво Конституция на Република България, така и в законодателството са създадени достатъчни гаранции за защита на българския език като официален, изучаването и ползването му като книжовен и подпомагане запазването на националната идентичност чрез насърчителни мерки за сънародниците ни зад граница.

Представените законопроекти представляват опит за кодифициране на разглежданата материя, но по същество само дублират закрепените конституционни принципи и допускат възпроизвеждането на вече уредени правила. Общата конституционна рамка създава необходимите предпоставки да бъдат отчетени спецификите на уредба в различните сфери на обществени отношения и не налага възприемането непременно на унифициран подход – кодекс или общ закон. Още повече, че законопроектите макар и мотивирани от съображения за защита на книжовния български език не обхващат и не представляват една цялостна и завършена кодификация и извън обхвата им остават редица области, които са регулирани от съответните специални закони. Липсата на ясна систематика на проектонормите и изборно взаимстване на частични законодателни разрешения не обосновава създаването на нова законодателна уредба.

С уважение
ЗАМЕСНИК МИНИСТЪР-
ПРЕДСЕДАТЕЛ И
МИНИСТЪР НА
ВЪТ

ГИ:

